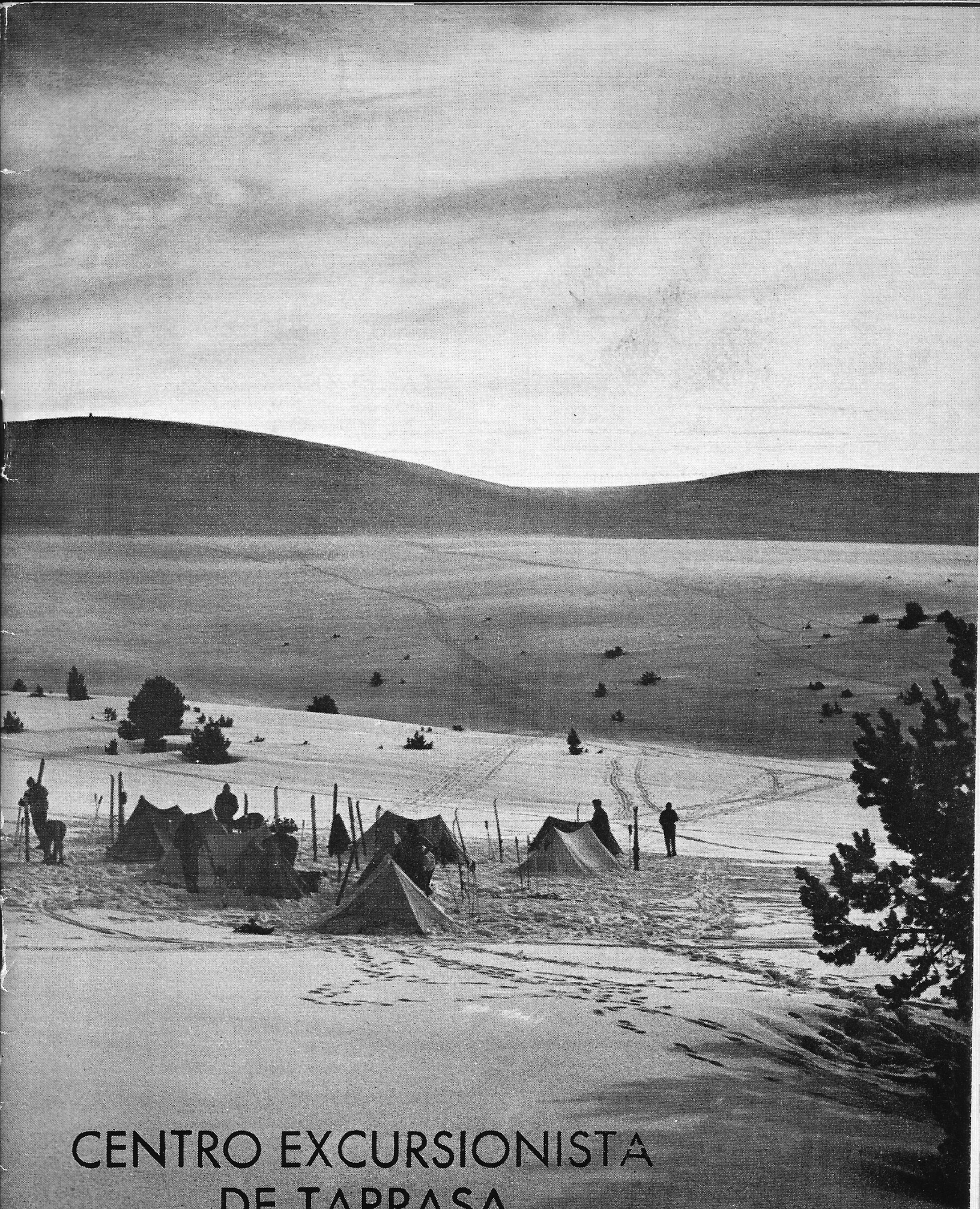

CENTRO EXCURSIONISTA DE TARRASA

Circular para los socios - N.º 121

Enero - Marzo 1966

Sumari:

RENOVACIÓ

EL PLANY DEL BOSC, per F. Palet

† DANIEL BLANXART I PEDRALS

ELS ANTICS SOCIS RECORREN, col·laboració del soci J. D.

DOS FOTOGRAFS VALENCIANS
EXPOSEN A CASA NOSTRA, per
G. Querol Anglada

RUTES D'ESQUÍ (II), per M. Planchat

CRONICA: Assemblea General Ordinària. - Conferències. - El Centre crea una nova secció dedicada a l'astronomia i l'astronàutica. - Secretaria.

SECCIÓ D'ALTA MUNTANYA: Reunió General reglamentària.

SECCIÓ CORAL: Missa del Gall

EXCURSIONS REALITZADES

PORTADA:

MARÇ 1959

PORT DEL COMTE - EL NOSTRE CAMPAMENT D'HIVERN

FOTO: M. PLANCHAT

Adherido a la
Federación Catalana de Montañismo
y
Federación Catalana de Esquí

Circular para los socios n.º 121

ENERO-MARZO 1966

CENTRO EXCURSIONISTA DE TARRASA

Renovació

L'editorial publicat en el número 97 de «MONTAÑA» ha estat motiu de meditació per quant afronta amb valentia les conseqüències d'una situació que afecta en comú a les entitats excursionistes de la nostra terra.

Realment l'excursionisme de postguerra ha viscut del llegat propvenient de les generacions formades amb anterioritat al 1939. Però el que en principi fou el vehicle de salvació que privà del naufragi total a un ideari pur i concret, tal vegada ara podria convertir-se en l'artefacte que esfondrés la majoria d'edat de les nostres entitats. Senectut a la que han arribat emparades per uns ideals impregnats de valúos romanticisme.

L'adob embrionari del moviment excursionista fou consistent. Els primers fruits gens menyspreables. El seu futur, què ens reserva?

Poc han ajudat les circumstàncies que ens han rodejat, per a que un nou planter creixés a l'empar de noves idees o convertís en realitat el programa just que el moment reclama.

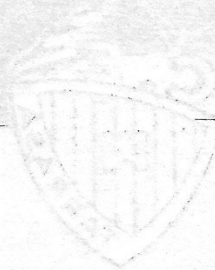
Sembla arribada l'hora de que a més de l'afany d'aconseguir la màxima superació en l'ordre esportiu, ens ocupem tots, de tasca tan necessària com és la de formar les generacions que paulatinament han de rellevar-nos.

Si de veritat estem convençuts que el nostre lloc està integrat en el nucli que estima i vetlla per la prossecució de la nostra collectivitat, no podem desentendre'ns dels problemes que l'afecten.

I com l'editorialista, preguntem: Existeix una nova i possible joventut directiva? Té aquesta joventut un ideari conscient i concret? Coneixem els seus ideals o la seva opinió sobre el què és o deu ésser el nostre Excursionisme?

O en tot cas i profunditzant més, aquesta joventut, té ideals o opinió?

Les respostes han de néixer a l'empar del diàleg ampli i obert que les circumstàncies imposen.

EL PLANY DEL BOSC

Tots els amants de l'aire lliure i els amplis espais, coneixem prou bé la bellesa incomparable dels boscos. Siguin de l'espècie vegetal que es vulgui: des del senzill pi dels encontorns, fins al superb i altiu avet pirinenc. La presència majestuosa del roure i la de l'alzina més gràcil. I tantes classes d'arbres que lliure i gairebé espontàniament poblen les valls i muntanyes nostrades. Els arbres, com tot ésser viu, desgranen el seu llenguatge i el seu cant, per qui pacientment vol escoltar-lo.

En temps plàcid, talment diríeu que entonen un res continu. Un rum-rum de cor a boca closa.

Quan es desfermen els elements, les veus són estridents. El cor exalça les grans gestes dels homes de la terra, amb un alleluia frenètic.

Però ara, tenim la gran dissort, de que malmetem aquesta gran riquesa espiritual i material del país. Els incendis ens urpegen la pell verdosa de les serres.

Nosaltres els excursionistes, ara, ens mirem el bosc amb més amor que mai.

El lloem i en tenim gran cura.

Pensem que, indefens de les nostres malifetes, ens torna bé per mal; ell que ens ha aixoplugat tantes vegades en els seus braços, com una mare amorosa.

Som uns fervents devots de la seva rústega bellesa i no podem permetre la seva destrucció.

F. PALET

DANIEL BLANXART I PEDRALS

El dia 19 del darrer desembre, deixava d'existir a Barcelona l'ex President del nostre Centre i investigador textil, Excm. Sr. Daniel Blanxart i Pedrals.

En l'àmbit ciutadà ha estat molt sentida la nova del traspàs de personalitat tan vinculada a la nostra entitat, a la que regí en el període 1912 a 1918.

El pas del Sr. Blanxart per casa nostra, el comentarem en la propera circular.

Serveixin aquestes ratlles per a testimoniar a la vídua i fills, el nostre més sentit condol i a l'ensem preguem als nostres socis li dediquin un pietós record.

Que en pau descansi.

ELS ANTICS SOCIS RECORDEN

Col·laboració del soci J. D.

Podríem remontar l'inici de l'excursionisme en els mateixos principis de la creació de l'home. Aquesta afirmació la trobem reiteradament confirmada en la Sagrada Bíblia on hi figuren magnífiques excursions.

En l'actual segle, l'excursionisme s'ha anat estructurant en associacions, els afiliats a les

quals llüen distintius, medalles i estendards. A Barcelona portava la veu cantant el Centre Excursionista de Catalunya, entitat que podem considerar com mare de les demés associacions excursionistes de la regió.

Era l'any 1910, que es fundà a la nostra ciutat el Centre Excursionista de Terrassa. Els so-

cis més entusiastes eren naturalment els joves. Els diumenges a punta de dia sortíem de la ciutat i l'entusiasme es desbordava quan en ocasió de dues festes seguides, la sortida es perllongava més que de costum.

La forma de vestir de l'excursionista era diferent de l'actual. L'ortodòxia del moment obligava a l'ús de pantaló curt i les clàssiques «bandes» de teixit espès, empressonant les cames. Per cobrir-se, boina o capell. A l'espatlla la motxilla, de característiques semblants a la que portava l'exèrcit: de forma rectangular i amb tapa de pell; model semblant al que avui porten molts viatjants de comerç. Anava sospesa a les espatlles per mitjà de dues coquetones corretges.

Al matí eren pocs els testimonis de la nostra sortida, però la nostra arribada al captard produïa sensació. Algun conegut ens interpellava:

—D'on veniu?

—De Sant Llorenç.

—Que hi ha bolets?

—No n'hem buscat. Hem escalat la Cova del Drac.

—I. . per què?

—Doncs, per poguer baixar després.

Els interrogadors, desorien-

tats, acostumaven a marxar tot murmurant: són folls rematats! —Quina joventut! —¡No sé on anirem a parar!

Recordo una excursió de tarda de diumenge. Seguirem a peu vers Matadepera passant pel camí antic i a trossos per la Riera. El guia, que era l'advocat i geòleg senyor Domènec Palet i Barba, ens anà alligant sobre els secrets de la geologia. Sovint agafava algun còdol de la riera, al que partia amb compte i amb la seva parsimònia tradicional ens donava tota sèrie de detalls científics. Acabà la lliçó a Can Gorina, on donàrem compte de la minestra.

Una altra excursió d'ambicions més àmplies, fou realitzada a l'estiu de 1911. Arribàrem a l'alt Bergadà, a tocar del Cadí i Pedraforca, baixant per Castellar d'en Huc, a l'objecte de contemplar les fonts del Llobregat i per la Pobla de Lillet i Gironella tornar a Terrassa. En aquella ocasió visitàrem la fàbrica de ciment de Clot del Moro.

Les sanes ambicions del CENTRE i els seus homes emprenen forta volada i sovint, a més de les nostres muntanyes, enfocàvem sortides al Montseny i Pirineu.

L'art òptic té la
seva actualitat

DOS FOTOGRAFS VALENCIANS EXPOSEN A CASA NOSTRA

Per G. QUEROL ANGLADA

«En el club»

«Juan Jacobo, mi hijo»

de Alfredo Sanchis Soler

«Invierno en la playa»

«Desde la grada»

de Francisco Soler Montalar

Heus ací que ja fa molt temps que els homes treballen, sofreixen, riuen i fotografien en aquesta terra. Els nostres avis ja ho feien i en el Centre Excursionista de Terrassa existien calaixos sencers, curulls de fotografies virades color de terra, amb grups d'homes retratats amb gorres assegurades damunt de monumentals bigotis, i paisatges reproduïts com si el món fos una superfície decorativa, plana i xata. El temps ha projectat damunt d'aquelles imatges obtingudes pels nostres

avis la nostàlgica feixuguesa del record, l'emoció essencial de l'ahir, i tot un seguit de reflexes a través dels quals podem reviure la temporalitat d'uns climes i el criteri primari, però cent per cent representatiu, amb què la fotografia esguardava l'home.

També aquell mitjà de reproducció —la cosa semblava que no donava per més— ha sofert l'assalt investigador de l'home dels darrers cinquanta anys i avui podem parlar de certes possibilitats creadores de la fo-

tografia. A una tècnica progressiva de perfeccionament constant, el fotògraf hi va trobant la manera de fer més subjectiva la seva tasca, domina millor els elements que conjuga i, com el pintor amb els seus pinzells o el cineïsta amb la seva càmbra, interfereix el procés de reproducció funcional afegint-hi elements de creació que depenen més de la intel·ligència i la sensibilitat del que fotografia, que de la màquina o els demás elements que intervenen en tota obra fotogràfica.

A. Sanchis Soler i Francesc Soler són fotògrafs valencians que demostren haver assimilat aquest progrés tècnic de la fotografia, i el favor que aquest progrés ha fet al fotògraf actual. Ells saben que la fotografia, ja en l'època de la seva aparició, va tenir la seva influència respecte el realisme del paisatge i el caràcter psicològic de la figura humana. I que avui aquesta influència és definitiva, més decisiva del que molts es pensen, pel que es refereix a la nostra manera de pensar i de procedir, doncs la fotografia, junt amb el cinema, ens està donant una imatge cada vegada més exacta de nosaltres mateixos. Sanchis Soler ens ho diu perfectament a través del seu tre-

ball que ha presentat amb el títol de «En el club», on una fotografia essencialment descriptiva, fragmentant cossos, objectes, rostres i parets, ens dóna, amb l'ajuda acusada de la llum i de les ombres —podríem dir que cronometrant llur impacte— una directa impressió d'ambient en el que calves, mans, vasos, rellotges, taules, ampelles, peus, carn, cabell i gesticulacions, prenen l'encant indefugible d'una ràpida transmutació arreplegada a l'atzar. «En el club» és un reportatge viu en el que hi juguen —com dirien els psicotècnics— càlculs de llarg abast i absències que no s'hi veuen però que poden pressentir-se perfectament. Per altra banda el treball de Sanchis Soler que porta el títol de «Juan Jacobo, mi hijo» ja no ens sembla tan complet. Hi juga un paper més discret el fotògraf, dominat pel pare de família. Car caldria que Sanchis Soler ens digués què fa aquest xicot d'ulls penetrants, a quina escola es posa nerviós i perquè, i amb quins amics acostuma a produir-se. Tal com les veiem, aquestes variacions fotogràfiques del seu fill ens semblen massa preparades, massa «indirectes» i no tenen el segell profund que dóna la veracitat. Es

a dir, ens semblen tot el contrari del que donen les fotografies de reportatge abans esmentades. Amb tot, Sanchis Soler és un bon fotògraf. Un vigorós observador de tot allò que el volta. I a vegades, un «reflexiu» excepcional que desborda totes les estructures per més humanes que siguin.

Francesc Soler i Montalar és un veterà de la cambra. Xar-mant com ell sol, la seva fotografia és més extravertida. Algunes de les seves obres del reportatge anomenat «Invierno en la playa» semblen tenir en compte les maneres suggestives del joc de l'associació d'imatges inaugurat per la poesia i la pintura surrealista. La seva cambra té una conducta d'artista contemplatiu, paradoxal, curiós d'eternitzar amb la cambra l'aspecte tràgic de les coses inanimades quan TOT JUST ACABEN D'ESSER ABANDONADES per la proximitat de les multituds. En les seves naturaleses lluminoses, home, terra, cel i aigua es fonen en la potència plàstica de molts dels seus enquadres. És un fotògraf de llunyanies poètiques, que polsa òpticament un panorama però no diu encara el què en pensa. El seu altre treball titolat «Desde la grada» no és tan original

com l'anterior. Gairebé no hi ha exotisme en aquest exòtic ambient del toreig que ha fotografiat amb una traça ben diversa. Ens va agradar molt més el tríptic sobre toros que ens va portar un any al Trofeu Egara i que un jurat supersònic no va tenir temps de veure. El llenguatge de Soler Montalar és correcte, això sí, ben positivat, fidel a certes exigències actuals i aconseguint desmaterialitzar els objectes tridimensionals de la natura en benefici d'un sentit xocant de la panoràmica visual. La conquesta de Soler Montalar doncs, és un modernisme fotogràfic més atent a la bellesa poètica que a la veritat objectiva.

Per acabar, podríem afegir que la presència de la fotografia valenciana en la nostra sala d'exposicions, ha vingut a refermar la consideració que ja ens mereixia insinuant les seves invencions, les seves formes, les seves passions, les seves sonoritats. També per aquelles terres la fotografia comença a desvetllar-se, encara que sigui amb fluctuant però dinàmica preocupació humana i estètica. A veure si entre tots fem de la fotografia quelcom més que un mitjà de reproducció.

RUTES D'ESQUÍ

II

MARÇ 1959

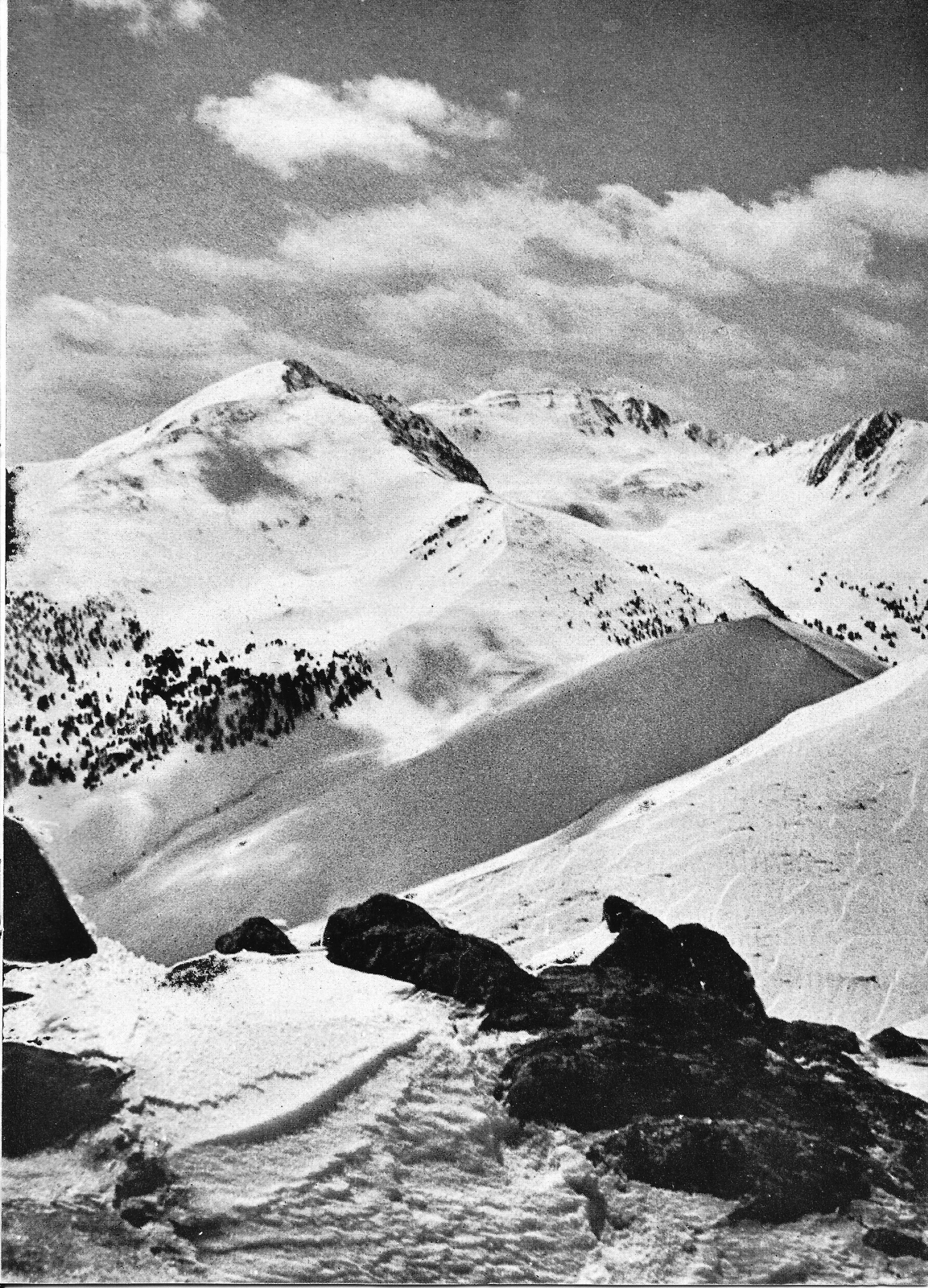
1.ª jornada

BURC (Pallars Sobirà) - COLL DE MANEGA - BORDES DE
CONFLENT (Pallars Sobirà)

Avançat el matí i gestionada la informació prèvia del cas, abandonem el característic i tranquil poblet de Burc (1.280 m.), seguint direcció llevant. Des de la mateixa sortida identifiquem ja el proper objectiu; el coll de Mànega, situat sobre els 2.200 m. d'alçada. La feixuga pujada amb el bagatge i esquís a l'espatlla ha resultat un bon exercici per a posar-nos en forma. No gaire lluny del coll, calçarem els esquís permetent avançar lentament, però alleugerits de càrrega, la marxa es feu menys fadigosa.

El descens magnífic que ens esperava, l'iniciàrem massa tard. La neu primavera, generalment segons la situació i circumstàncies es troba en òptimes qualitats fins migdia; després resulta pesant i poc ràpida. L'ús de les ceres ens ajudà a fruit dels prop de 500 metres de desnivell que ens separaven del fons de la vall. Entre bosc i esplèndides pales, cercant sempre l'orientació idònea, férem cap a no massa distància del nucli de bordes de Conflent, lloc on hi ha enclavat el refugi que en l'actualitat pertany a la Federació Catalana de Muntanyisme.

Nosaltres, previsors, havíem inquirit detalls sobre la possibilitat d'obtenir provisions per al sopar; però el primer contacte amb els habitants hivernals del lloc, guardians de bestiar del poble d'Os de Civis, fou descoratjador. Després de llarga negociació obtinguérem un monumental pa sec com un roc i alguns ous. Per

Perspectiva vers els massissos de Cabús i Salòria

La ruta es redreça en els darrers metres que ens separen del Port Negre

descomptat que després d'unes sopes de pa trossejat a cops de destrat, poca gana resta pel segon plat.

La instal·lació del refugi, molt agradable i acollidor, compensa les deficiències gastronòmiques.

2.ª jornada

BORDES DE CONFLENT (Pallars Sobirà) - COLL DE CONFLENT OS DE CIVIS (Alt Urgell)

El projecte inicial era: fer l'ascensió al Pic de Salòria (2789 m.) des de Conflent a través de l'esquena que des del cim cau sobre mateix de les bordes direcció sud i el descens des del cim, dirigir-lo al coll de Conflent situat a l'est, per a continuar baixant fins al poble d'Os de Civís.

L'horari prèviament estudiat ho permetia, però el temps no volgué sumar-se al projecte i tot hagué de reduir-se a la travessada directa Bordes de Conflent (1.800 m.) - Os de Civís (1.600), passant pel coll de Conflent situat als 2.150 metres d'alçada.

De la pujada fins al coll, sols resta el record d'una espessa boira, un torb bastant notable i algun borralló de neu i aigua-neu que ens deixà xops.

L'itinerari normal es limita a seguir el curs d'aigua que iniciat sota mateix del Coll, passa per Conflent i unint-se amb altres torrents s'integra al petit riu Romadriu que aboca aigües al Noguera Pallaresa.

Tot no havia d'ésser negatiu i així la devallada direcció Os de Civís pel Barranc de Salòria, ens deparà moments d'agradable eufòria. La situació del descens cara N. amb pales d'inclinació bastant notable i neu en bon estat, ens feren lliscar fins ben avall.

Ja en vistes al nostre objectiu descalçarem els esquís i a poc entràvem a una de les poques cases habitades del poblet. Resultà ésser precisament Cal Mixet, hostel i lloc de reunió de la petita i aïllada comunitat rural.

L'amabilitat de l'hostalera es féu patent i no obstant i l'hora tardana, ens obsequià amb un bon dinar que ens insuflà noves energies fent-nos sentir més optimistes.

En la llarga tarda, al redós de l'estufa es desgranaren variats temes que abarcaren des del misteri de la creació humana, al contraban; passant per les reivindicacions dels pobladors del lloc, esmaperduts i mal nodrits a través d'un cordó umbilical que en aquells temps els unia a la pàtria que es deuen, a través d'un coll de 2.150 metres d'alçada i per camí no massa recomanable.

Cal aclarir que Os de Civís pertany geogràficament a Espanya, encara que la seva sortida natural seguint el curs d'aigües, desembocui a terres andorranes. Actualment i des de fa un parell d'anys està comunicat per una carretera-pista que l'uneix amb Sant Julià de Lòria (Andorra). Potser encara es salvi quelcom...

3.ª jornada

OS DE CIVIS (Alt Urgell) - PORT DE CABÚS - TOR (Pallars Sobirà)

El mal temps continua, però forçosament s'imposa rebassar les alçades que ens rodegen a fi de reintegrar-nos el lloc d'origen.

La cavalleria d'en Mixet ens facilita bastant la tasca, portant-nos els esquís fins on la neu priva d'avançar. Calcem les fustes i enfilem en diagonal direcció del Port, unint ací aquest itinerari amb el publicat en el número anterior de la nostra Circular.

Com en aquella ocasió, el descens d'avui pel barranc de la Rabassa fins a Tor, tampoc ens plau del tot. Els imponderables novament frustren la possibilitat de què poguem fruit amb tota intensitat, d'aquest llarg descens.

A través dels dos itineraris publicats podem fer-nos un xic el càrrec de les condicions orogràfiques que concorren en la zona que ens ocupa. En el primer treball descrivíem la part més septentrional; en aquesta ocasió ens hem decantat per la que limita pel Sud-Est amb l'Alt Urgell. Esperem tenir oportunitat d'oferir-vos noves curses d'esquí, integrades en l'àmplia xarxa de possibilitats de la regió.

M. PLANCHAT

Crònica

ASSEMBLEA GENERAL ORDINÀRIA

Es va celebrar el passat dia 28 de gener amb l'assistència de bon nombre de socis, i presidint el senyor Manuel Planchat.

En la mateixa es llegí la memòria d'activitats més destacades portades a terme durant el darrer curs, tant en l'aspecte purament muntanyenc com en el cultural i artístic.

El Sr. tresorer, per la seva part, va detallar l'estat de comptes de l'entitat, el qual podem qualificar de satisfactori si tenim present el considerable nombre d'actes que de forma continuada s'han anat desenrotllant.

Seguidament el senyor Planchat, que amb aquest acte donava per finalitzat el seu període de president, va donar a conèixer la composició de la nova Junta per als propers dos anys, la qual està formada pels següents senyors:

President	Sr. Carles Ballbè
Vice-President	Sr. Josep Boada
Secretari	Sr. Joan Soler
Vice-Secretari	Sr. Jaume Prunés
Tresorer	Sr. Ramon Pitarch
Publicacions i Propaganda	Srs. { Elies Soriguera i Josep M. ^a Martí
Bibliotecari	Sr. Joan Altisen
Vocal d'excursions	Sr. Jaume Galoíre
Vocal S. A. M.	Sr. Antoni Garriga
Vocal Esquí	Sr. Narcís Bacardit
Vocal Fotografia	Sr. Virgili Vera
Vocal Coral	Sr. Isidre Vives
Vocal Ciències i Arts	Sr. Ramir Masdeu
Vocals	Sr. Emili Llongueres
	Sr. Salvador Prat
	Sr. Manuel Planchat

A l'hora dels Precs i Preguntes, el senyor Ramir Masdeu proposà que formant part de la Secció de Ciències i Arts, es constituís un grup d'estudi d'Astronomia, ja que existeix un nucli d'interès entre diversos socis per aquesta apassionant matèria.

Es varen formular altres preguntes i suggerències que foren contestades pel senyor President, aprovant-se tots els punts de l'ordre del dia.

Els presents, de forma unànime varen felicitar al senyor Planchat per l'efectivitat de la seva tasca durant el temps en què ha ocupat la presidència, agraint-li la seva constant dedicació i anhel envers el Centre.

Per la seva part el senyor Planchat va llegir unes breus ratlles donant les gràcies a tots els qui amb ell havien col·laborat i definint el que a grans traços havia estat el seu període presidencial, el que ja s'havia fet i que requereix continuació, per atreure noves generacions d'excursionistes a col·laborar en les activitats del nostre Centre. Va significar que l'Entitat s'havia valgut dels seus propis mitjans econòmics per desenrotllar els seus actes, i que era convenient que així continués en el futur, en bé de la pròpia vida del Centre.

Per últim va desitjar a qui des d'aquest moment el substituïa en la presidència, senyor Carles Ballbè, tota mena d'encerts en la seva missió. Amb aquest parlament del senyor Planchat es donà per acabada aquesta assemblea.

En la continuïtat de la vida del CENTRE comença un nou període, que desitgem continuï floreixent.

CONFERÈNCIES

◆ En ocasió de celebrar-se el 4.^{rt} Curset d'esquí, el passat dia 14 de gener es va dedicar una sessió a l'esquí amb la projecció d'un film inèdit a la nostra Ciutat, comentat per l'antic membre de l'equip nacional d'esquí i ex-olímpic, senyor Joan Poll i Puig.

La vetllada complagué plenament al nombrós públic assistent.

◆ El passat dia 18 de febrer, va ocupar la tribuna del nostre Saló d'Actes el Dr. Joaquim Agustí, el qual va projectar-nos un

film i unes esplèndides diapositives en color per a donar a conèixer les seves impressions, resultat del seu viatge al Japó.

Amb concisió i facilitat vàrem anar seguint el seu recorregut, coneixent les diverses formes de vida dels diferents pobles visitats. Les concretes explicacions del Dr. Agustí varen fer-ne una vetllada molt agradable a tots.

El Centre crea una nova secció dedicada a l'astronomia i l'astronàutica

El Centre Excursionista no podia estar al marge de les inquietuds científiques que alteren i acceleren el pols del món actual. Aquest ha estat el principal motiu que féu es prengué la decisió de crear dins la nostra entitat, una nova secció que promulgui l'estudi i l'afecció tant de l'astronomia pura com de la seva suggestiva derivada l'astronàutica.

L'home ha sentit sempre una innata inclinació a l'aventura i per tot el que tingui l'atractiu d'allò desconegut. Avui estem al començ d'una nova era i s'albira que en un ja pròxim futur, serà possible la realització de viatges interplanetaris que donaran ocasió a nous i meravellosos descobriments.

La nostra terra, cada dia que passa, se'ns fa més petita, i és molt difícil trobar, veure o realitzar quelcom que tingui l'autèntic segell de cosa inèdita.

L'espai exterior, amb la seva immensitat i infinitat de móns, reserva a l'home del demà grans sorpreses i també, perquè no dir-ho, inimaginades angoixes.

Per iniciar aquestes noves activitats, fou donada el passat dia 11 de febrer, una conferència a càrrec d'en Joaquim Lizondo, Llicenciat en Ciències Químiques i Membre directiu de l'Agrupació Astronòmica «ASTER» de Barcelona, sota el tema: «L'Astronàutica en el moment actual».

El conferenciant es referí en el transcurs del seu interessant parlament, als diversos tipus de coets que utilitzen com a mitjà propulsiu el principi de la retroacció. Foren descrits els projectils dirigits que iniciaren l'actual carrera coetera, o sigui els V-1 i

V-2 alemanys, fins arribar als poderosíssims «Saturns» americans i els seus congèneres russos que posaren en òrbita les astronaus tripulades, o impulsaren els satèl·lits que arribaren al sòl del nostre satèl·lit natural, o a les proximitats d'algun planeta.

Va descriure els elements de què es compona un coet, i els diferents combustibles i comburents de que aquest es serveix per al seu impuls. Explicà el perquè del coet de varies fases o elements. Passà revista a les diferents classes d'autopropulsió, ja siguin per mitjà propergòlic, o a base de la barreja d'un element sòlid i altre líquid com són els lithergols, la propulsió nucleotèrmica, iònica i fotònica.

Un colloqui final saturà al màxim l'ambient d'amenitat i extraordinari interès de l'acte.

SECRETARIA

Autorització de pas per la zona fronterera del Pirineu Central

Pel seu interès amplièm la nota apareguda en la circular del mes de Gener d'enguany —CIRCULAR N.º 15/65 del Govern Civil de la Província d'Osca—, publicada en el Butlletí Oficial d'aquella Província, n.º 247, amb data d'Octubre del 1965 i que en síntesi diu així:

«Acuerdos adoptados por la Comisión Interministerial de Límites de Pirineos en su Sesión de 23 de Abril de 1965 que posibilitan el atravesar la frontera pirenaica en ambas direcciones por los pasos de Alta Montaña siempre con carácter deportivo, y dentro del límite provincial que comprende: Zuriza (en Ansó), Siresa (en Hecho), accesos a Aragües del Puerto. Los Arañones (Estación Internacional) y Sallent de Gállego; Circo de Panticosa (Balneario), Camping de Torla (inmediaciones del Puente de los Navarros, sobre el Ara), Parque Nacional de Ordesa, Cañón de Añisclo, Espierba, accesos de Bielsa y Gistaín, Hospital de Gistaín; inmediaciones de Benasque y Aneto, a concluir en el límite de la Provincia de Lérida. Todo ello queda declarado «ZONA DE PENETRACION MONTAÑERA».

2.º)—«El acceso desde y al país vecino a dicha zona, queda autorizado para:

a)—Los miembros de Clubs de Montaña de Francia y España, con documento expedido por su respectiva Federación y valedero para un año.

El paso a núcleos de población de carácter permanente serán exclusivamente tolerados en casos muy señalados, tales como inclemencias del tiempo, accidentes, suministros urgentes, etc. con el requisito de presentación a la autoridad local».

Secció d'Alta Muntanya

REUNIÓ GENERAL REGLAMENTARIA

Amb l'assistència de bon nombre de socis i presidint el senyor Josep M.ª Soler es va celebrar el passat dia 26 de gener l'assemblea anunciada.

El senyor Secretari llegí la memòria d'activitats portades a terme durant l'any.

El senyor Tresorer detallà l'estat de comptes de la Secció.

Seguidament el senyor Soler, que en aquest acte donava per finalitzat el seu període de President, va donar a conèixer la composició de la nova Junta de la Secció, la qual està formada pels següents senyors:

President	Sr. Jaume Galofre
Vice-President	Sr. Antoni Grau
Secretari	Sr. Valentí Ferrer
Tresorer	Sr. Manuel Campos
Vocal Escalada	Sr. Josep Piera
Vocal Espeleologia	Sr. Joan Estella
Vocal Material	Sr. Francesc Perich i
	Sr. Francesc Burgos
Vocal Propaganda	Sr. Juli Sánchez
Vocal Numerari	Sr. Josep M. ^a Soler
	Sr. Artur Guitart
	Sr. Pau Julià

Secció Coral**MISSA DEL GALL**

Fou celebrada a la Parròquia de Sant Pere de Rellinàs a l'igual que l'anterior edició del 1964, que revestí l'acostumat esplendor.

La nostra Secció Coral sota la direcció del mestre senyor F. Rius, cantà la missa del Papa Joan, amb molt d'encert i perfectament adaptada a les directrius litúrgiques del moment actual. L'assistència, molt nombrosa.

Hem d'agrair al Rvd. Mn. Lluís Freixas, Pvre., les moltes atencions atorgades que feren realitat els nostres desigs.

Excursions realitzades

- Dies 31 octubre i 1 novembre.* — Excursió Travessia Greixa - Urg, Alp, fent el Moixeró fins el Coll de Jou, pujant per la Canal de la Serp i passant pels pobles d'Urús i Das: per Srs. F. Lozano, A. Olivé, M. Guilera, J. Benet, M. René, i F. Martínez.
- Dia 14 novembre.* — Excursió Montseny - Les Agudes, pels Castellets - Sant Marsal, per Sr. J. Fabrés.
- Dia 21 novembre.* — Excursió al Montnegre, Vallporquina, Can Fàbregas, Coll Bassa, Sant Martí Montnegre i Olzinelles, per Sr. J. Fabrés.
- Excursió a la Garrotxa - Comanegra des de Rocabruna - Baget - Sant Llorenç de la Muga, Albañà i Puig Bassegoda, per Sr. J. Fabrés i Sra. i Sr. Serra.
- Dies 4 i 5 desembre.* — Excursió a Borredà, Palmerola, Sant Esteve de la Riba, Coll de Sant Jaume, Serrat de la Socarrada, Sant Jaume de Frontanyà, Borredà, per Srs. Garriga, Masip, Planchat i S. Prat.

DECORACIÓN

ELLSA

Carretera Martorell, 58

Teléfono 4913

ESQUÍ

ALTIMIRA

Accesorios y reparaciones de todas clases - Servicio de alquiler,
Pupilaje y lacaje - Surtido de esquís económicos, por encargo

Venta de material Attenhofer
Esquís - Bastones - Fijaciones

Carretera Moncada, 59 - Teléfono 5076

TARRASA

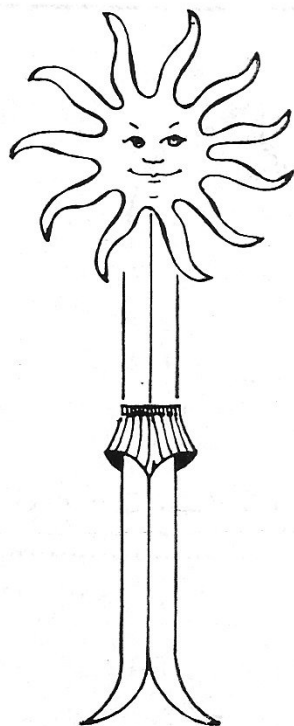
deportes **aneto**

Mayor, 36 - Teléfono 3047

*se complace en ofrecer a su distinguida clientela sus
secciones de deportes:*

**FUTBOL - PATINAJE - PING-PONG - HOCKEY - TENIS - BALON-
CESTO - ALPINISMO - ESQUI - BOXEO - FRONTON - ARMERIA,**
etc., etc.

*En nuestro comercio encontrará un extenso surtido de material
nacional y extranjero a precios popularísimos con garantía de
calidad.*

deportes alpinos

le ofrece
el mejor surtido en

TIENDAS CAMPING
SACOS DORMIR
COLCHONES NEUMATICOS
etc., etc.

RUTLLA, 31

TEL 4069

FOTOS

francino

Plaza España, 13

Teléfono 2833

TARRASA